

Lectura 1

Ramon Llull i la muntanya màgica

En Jaume i els seus companys estaven emocionats perquè avui anaven d'excursió al puig de Randa.

En arribar-hi, mentre passejaven, la mestra els va contar una llegenda segons la qual el puig és tot buit i s'aguanta amb quatre columnes d'or. D'aquestes, els va dir que ja n'hi havia tres de rompudes i que la quarta era plena de cruïles. I els recomanà que anassin alerta a no botar gaire fort, perquè no s'acabàs de rompre la quarta columna i s'enfonsàs l'illa! En Jaume, captivat en la llegenda, es va despistar i va anar a parar a una cova. Quedà bocabadat del que hi va veure. Era una gran cavitat aguantada sols per una columna d'or que estava a punt de rompre's.

Va veure que hi havia algú al fons i s'hi va acostar.

– Hola! –va dir en Jaume– amb ulls com unes taronges. Qui sou? Què feis?

– Som el guardià de la gruta i vigilo la darrera columna, no fos cosa que caigués.

L'homenet li explicà que allà havia conegut en Ramon Llull, un home molt llest que vivia en una cova de la muntanya, al costat d'una mata frondosa. També li contà que s'havien fet molt amics i que aquest gran savi li havia fet tres regals perquè els guardàs com un tresor: una pedra de la cova, una branca de la mata i una estampa de la seva imatge. Però un dia li desaparegueren els tres obsequis i, misteriosament, les columnes s'esbucaren.

I li va dir a en Jaume que si ell pogués recuperar els tres presents es podrien tornar a bastir les tres columnes. Per això li va demanar que l'ajudàs a cercar-los.

I des de dalt del puig, impressionats per la bellesa de l'illa de Cabrera que es veia de tan lluny, en Jaume i els seus companys

començaren la recerca.

Primer agafaren una pedra de la cova on havia viscut el gran savi, després passaren suaument les mans per les fulles de la mata que hi havia al costat, perquè quedassin ben impregnades d'aquella aroma tan especial. Més tard, un frare franciscà, que vivia al monestir del puig, els donà una imatge de Ramon Llull i els contà històries sobre la seva vida. Ja tenien tot el que cercaven!.

Quan en Jaume va posar la pedra en les mans del vellet va aparèixer, com per art de màgia, la primera columna. Després, l'homenet ensumà l'aroma de la mata i va aparèixer la segona columna i, finalment, observà la imatge de Ramon Llull en una estampa i aparegué en un tres i no res la tercera columna. Varen ser uns fets realment màgics i increïbles. I la columna plena de cruïses es va arreglar de cop.

El pastor els va agrair el que havien fet i ells se sentiren feliços de saber que l'illa no s'enfonsaria i d'haver après una mica més sobre Ramon Llull i la muntanya de Randa, una muntanya màgica.



Catalina Salas (Adaptació)

Ramon Llull i la muntanya màgica, Ed. Institut d'Estudis Catalans, Govern de les Illes Balears, Ajuntament d'Algaida